

'Verdriet is goed voor de slanke lijn'

Op visite in boudoir van een cabaretière

Cabaretière Marijke Boon geeft binnenkort de laatste voorstelling van *Groote Zaagbek*, een show die ze schreef in het gezelschap van haar vorig jaar overleden vriendin.

JEROEN DE VALK
UTRECHT

Op 24 januari voert Marijke Boon voor de honderdste en laatste keer haar voorstelling *Groote Zaagbek* op. Honderd keer een aantal om trots op te zijn, vindt de 54-jarige cabaretière uit Utrecht. Immers: „Het aanbod van cabaretiers neemt toe, maar het aantal podia niet.

Groote Zaagbek is tevens een show om trots op te zijn. Hierin komt zowat alles tezamen waar Boon zich in haar lange beroepspraktijk mee bezig heeft gehouden: Nederlandstalige liedjes van eigen hand, poëzie, beeldende kunst, conferences en zelfs wat poppenspel. Méér dan cabaret alleen, en ze noemt het resultaat dan ook liever 'een beeldende, muzikaal-poëtische voorstelling'.

De poëzie is present dankzij een serie sonnetten. „Ik sta drie keer in de Dikke Komrij,” zegt ze opgetogen, verwijzend naar de gezaghebbende bloemlezing van Gerrit Komrij.

De aanwezigheid van beeldende kunst is niet verwonderlijk voor wie weet dat Boon twee jaar lang een opleiding volgde op de AKI ofwel de Academie voor Beeldende Kunst en Vormgeving in Enschede. „Ik maak altijd mijn eigen decors en mijn eigen affiches.”

In *Groote Zaagbek* behangt ze het podium met lappen, waarop ze eigenhandig de schilderijen heeft nageschilderd (en nagebordurd) die in haar huiskamer aan de muur hangen. Het publiek is op visite in



Marijke Boon ('Ik sta drie keer in de Dikke Komrij') maakt altijd haar eigen decors en affiches. FOTO

haar 'boudoir', en de sfeer is dan ook intiem.

Boon vertelt hierin het een en ander over zichzelf maar een recente, tragische gebeurtenis komt niet expliciet ter sprake. „Op 22 februari 2005 overleed mijn vriendin, Anneke van Blokland. Ze is 48 geworden en we waren 21 jaar samen. Anneke had darmkanker maar bleef doorwerken, tussen de chemo's door.”

Boons wederhelft was artistiek leidster van het Rotterdamse theatergezelschap Bonheur. In de rouwadvertentie schreef Marijke Boon: „In mijn armen is zij zachtens uit het leven gegleden. Anneke van Blokland, hel-

Paspoort

Marijke Boon

Geboren: 1951, Rhoon.

Woont in: Utrecht

Beroep: Kleinkunstenaar, in de breedste zin van het woord

Opmerkelijk: Speelt op 24 januari voor het laatst *Groote Zaagbek*, een 'beeldende, muzikaal-poëtische voorstelling'.



din. Wij noemden het ware liefde.”

Na haar overlijden nam Boon een halfjaar vrij; maan-

den waarin ze troost vond bij haar accordeon en wandelingen door Amelisweerd. Daarna pakte ze de tournee weer

op. „De voorstelling is sindsdien nauwelijks veranderd, maar er zijn momenten die een extra betekenis krijgen. Ik trek een jurk aan uit mijn academie-tijd, en als ik die nog blijf te passen, zeg ik: 'Verdriet is goed voor de slanke lijn.' Daar blijft het bij; ik wil het publiek niet met alle leed opzadelen.”

Met de honderdste *Zaagbek* wordt een periode afgesloten. „Ik heb de voorstelling geschreven toen zij er nog was. Nu is de show er nog, maar zij niet meer. Zo dadelijk is de voorstelling ook verleden tijd.”

Wat ze hierna gaat doen, staat niet vast. „Ik moet zo'n groot project eerst afronden

voordat ik aan iets nieuws kan gaan denken; dat is altijd al zo geweest.”

Waarna de vraag overblijft: wat is een *Groote Zaagbek*? „Een eend met tanden. Het is een mooi woord, dat ik associeer met mensen die overal een mening over hebben en die overal verkondigen. Ik vind het beter om af en toe te twijfelen. En natuurlijk kan je een *zaagbek* in verband brengen met mijn nogal geprononceerde voortanden.”

Groote Zaagbek door Marijke Boon (met Michel Lamers op klarinet en saxofoon); dinsdag 24 januari, 20.30 uur in Kikker, Utrecht.